

Ερευνητική Εργασία Α΄ Λυκείου

«Ιστορία της Γραφής»

**«Η ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΥΤΕΜΒΕΡΓΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ, ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΕΣ, ΤΑ
GRAFFITI ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΤΟΥΑΖ.»**

*Εργάστηκαν οι μαθητές: Λαζανάς Κλέαρχος-Νικόλαος,
Μητρόπουλος Αλέξιος-Αιμίλιος, Μωραΐτη Αθηνά, Παναγάκη
Μυρτώ, Παππάς Χρήστος, Τεντόμας Δημήτριος-Δήμος.*

Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Μαρία-Άννα Μπενέκου

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ 1: ΓΟΥΤΕΜΒΕΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ

Ποιος ήταν ο Γουτεμβέργιος και ποια η συμβολή του;

Ο Γουτεμβέργιος θεωρείται από πολλούς « ο πατέρας» της μηχανικής εκτύπωσης. Σε αυτόν αποδίδεται ο τίτλος «του εφευρέτη» της τυπογραφίας και της τυπογραφικής μεθόδου.

→ Για την προσωπική ζωή του δεν ξέρουμε σχεδόν τίποτα. Ο Γουτεμβέργιος (Johannes Gensfleisch zur Laden), γεννήθηκε το 1397 στο Μάιντς της Γερμανίας το οποίο και εγκατέλειψε για να εγκατασταθεί στο Στρασβούργο. Γνωρίζουμε ότι εκεί ξεκίνησε να ασχολείται με τη μεταλλουργία.

→ Το 1434, ξεκινά την ενασχόληση του με πειράματα σχετικά με την τυπογραφία. Στο Στρασβούργο το 1436, κάνει τις πρώτες του προσπάθειες και τις πρώτες του δοκιμαστικές εργασίες. Τα βιβλία είναι θρησκευτικά ή λαϊκά.

→ Ο εκπαιδευμένος Γουτεμβέργιος, πειραματίζεται όπως είπαμε και πριν από το 1434 με κινητούς ξύλινους χαρακτήρες. Μετά από διάφορες προσπάθειες πετυχαίνει το 1441, με τη βοήθεια ενός ειδικού και βελτιωμένου μελανιού, να τυπώσει και στις δυο όψεις μιας σελίδας χαρτιού.

Η επανάσταση του Γουτεμβέργιου:

→ Το 1448 επιστρέφει στο Μάιντς οριστικά. Επίμονος καθώς ήταν, χρησιμοποίησε για το τυπογραφικό του πιεστήριο, το πιεστήριο σταφυλιών αφού είχε προσθέσει εργαλεία από μηχανές υφαντουργίας και διάφορα άλλα είδη πιεστηρίων.

→ Θεωρείται πως ήδη ο Γουτεμβέργιος είχε αρχίσει να αναπτύσσει την τεχνική για κατασκευή σε πρέσες χρησιμοποιώντας και διάφορα μέταλλα.

→ Το 1450 συνεταιρίζεται με τους χρηματοδότες Schoffer και Johann Fust για να κατασκευάσει ένα τυπογραφείο, στο οποίο θα λειτουργούσε την τυπογραφική πρέσα που είχε κατασκευάσει.

→ Το 1455 τυπώνεται η «Βίβλος», το πρώτο βιβλίο μαζικής παραγωγής, το καλύτερο σύμφωνα με πολλούς, που τυπώθηκε ποτέ.

Το τέλος της ένδοξης πορείας του

Η αντίστροφη μέτρηση όμως για τον Γουτεμβέργιο είχε ήδη ξεκινήσει παρά τη μεγάλη του επιτυχία.

Μετά από αρκετές δικαστικές περιπέτειες, χωρίζονται το 1455 οι δραστηριότητες του από τους συνεταίρους του. Όμως αυτοί είχαν αρχίσει να διεκδικούν την εφευρεσή του διότι όπως έλεγαν, το εγχείρημα είχε πραγματοποιηθεί με δικά τους χρήματα.

Ταυτόχρονα του κατάσχουν και το τυπογραφείο του.

Τελικά ο Γουτεμβέργιος αντιμετωπίζει πολλές οικονομικές δυσκολίες το 1458. Ο Δήμος του Μάιντς τον βοηθά να φτιάξει ένα καινούργιο τυπογραφείο, γλιτώνοντας τον από το αδιέξοδο. Δημιούργησε μία μεγάλη επιχείρηση με περισσότερα από 20 άτομα (ξυλουργούς, χημικούς, μεταλλουργούς, σχεδιαστές), τα έξοδα έκδοσης της "Βίβλου" ξεπέρασαν τις οικονομικές του δυνατότητες.

Πέθανε άμφτωχος το 1468 αφού το τυπογραφείο του είχε πτωχεύσει.

Η τυπογραφική του μέθοδος

Αποτελούνταν από : την μεταλλική μήτρα, στοιχειοθεσία, χειροκίνητο πιεστήριο και τυπογραφική μελάνη. Ουσιαστικά, ο Γουτεμβέργιος δεν επινόησε μόνο κάτι καινούργιο αλλά και τελειοποίησε τα μέσα που χρησιμοποιούνταν μέχρι τότε.

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ 2: ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΣΕ ΤΟΙΧΟΥΣ(GRAFFITI) ΚΑΙ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΕΣ

Η ιστορία και η τεχνική της τοιχογραφίας στον μεσογειακό και στον υπόλοιπο χώρο.

Από τα προϊστορικά ακόμη χρόνια η τέχνη αντανακλά την κοινωνική ζωή σε όλες τις εκφάνσεις, του τόπου που την γέννησε ανάλογα με την γεωγραφική τους θέση. Η λεκάνη της Μεσογείου συνδέει την Ευρώπη με την Μέση Ανατολή και την Βόρειο Αφρική. Τα σύνορα στην περιοχή ήταν πάντοτε ρευστά, λόγω των διαρκών πολέμων, μεταξύ Ελλήνων και Περσών αρχικά, και στην συνέχεια με τις κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου και των Ρωμαίων αυτοκρατόρων. Το γεγονός αυτό σε συνάρτηση με τον αποικισμό και το εμπόριο στην Μεσόγειο από αρχαιοτάτων χρόνων, συνέβαλαν στην αλληλεπίδραση των πολιτισμών και την ανταλλαγή ιδεών, τεχνικών, αλλά και υλικών στις χώρες της Μεσογείου.

Η τοιχογραφία συνδέεται άμεσα με την αρχιτεκτονική και την ιστορία κάθε τόπου. Η άνθιση της τοιχογραφίας είναι συνάρτηση οικονομικού πλούτου. Πολλές αρχαίες τοιχογραφίες σώζονται σε αιγυπτιακούς τάφους (περίπου 3150 π.Χ), στα μινωικά ανάκτορα στην Κρήτη (1700-1600 π.Χ) και στην Πομπηία (100 π.Χ-79μ.Χ).

Τα πρώτα παραδείγματα τοιχογραφιών που έχουν διασωθεί στην Ελλάδα, είναι στην Μινωική Κρήτη. Το πιο διάσημο από αυτά, είναι ο ταυρομάχος. Σημαντικές τοιχογραφίες σώζονται επίσης στη Σαντορίνη και στα Μυκηναϊκά

Ανάκτορα. Παρόμοιες τοιχογραφίες έχουν βρεθεί και σε άλλες περιοχές όπως στο Μαρόκο.

Στην Αίγυπτο συναντάμε τοιχογραφίες σε τάφους, ζωγραφισμένους κυρίως με την τεχνική “secco”. Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι διακοσμούσαν τους τοίχους των ανακτόρων και των τάφων με λαμπρές τοιχογραφίες οι οποίες απεικόνιζαν σκηνές από την καθημερινή ζωή, τη θρησκευτική λατρεία και την άρχουσα τάξη.

Από τη Ρωμαϊκή εποχή σώζονται επίσης σπουδαίες τοιχογραφίες με σημαντικότερες αυτές στην Πομπηία. Στις συγκεκριμένες τοιχογραφίες διακρίνονται ρεαλιστικές σκηνές από την καθημερινότητα, τη θρησκευτική λατρεία, τη σχέση των δύο φύλων κλπ. Η ευημερία της Πομπηίας συνδέθηκε και με την ακμή της τέχνης της τοιχογραφίας.

Κατά την ύστερη ρωμαϊκή περίοδο οι πρώτοι Χριστιανοί που ζούσαν στη Ρώμη τοιχογράφησαν τις κατακόμβες με Χριστιανικά σύμβολα και σκηνές από τη Βίβλο.

Στη συνέχεια οι Βυζαντινοί διακόσμησαν τους λατρευτικούς χώρους, τα κοσμικά και τα δημόσια κτίρια με τοιχογραφίες. Την περίοδο μάλιστα που επικράτησε ο Χριστιανισμός ως επίσημη θρησκεία, ήρθε στο προσκήνιο ένας μεγάλος αριθμός τοιχογραφιών καθώς και μονών στην Ελλάδα, την Κύπρο, την Έφεσο, την Καππαδοκία και την Αντιόχεια.

Κατά τη διάρκεια της Αναγέννησης η τοιχογραφία έφτασε στο απόγειό της, ιδιαίτερος στην Ιταλία όπου τα περισσότερα κυβερνητικά κτίρια και εκκλησίες διαθέτουν πλούσιες τοιχογραφίες με χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτές της Καπέλα Σιξτίνα του Μιχαήλ Άγγελου στη Ρώμη.

Τον 16^ο αιώνα στην Ευρώπη χρησιμοποιήθηκε η ελαιογραφία σε καμβά. Έτσι ο ζωγράφος μπορούσε μεν να τελειώσει το έργο του στο δικό του εργαστήριο και έπειτα να το ενσωματώσει σε τοίχο ή σε κάποια οροφή όμως υπήρχε ένα βασικό μειονέκτημα. Οι τοιχογραφίες δεν παρουσίαζαν την ίδια λαμπρότητα και το κυριότερο ήταν πως οι χρωστικές κιτρίνιζαν και χαλούσαν.

Με τον πατροπαράδοτο τρόπο της νωπογραφίας, μιας τεχνικής που χρησιμοποιούταν πιο πριν από την ελαιογραφία, οι τοιχογραφίες έχουν μεγάλη αντοχή αρκεί να μην βρέχονται και να προφυλάσσονται από την υγρασία που μπορεί να προκαλέσει ολοκληρωτική καταστροφή.

Οι τοιχογραφίες κοσμούσαν λιτούς τοίχους και ήταν ένα μέσο διακόσμησης. Είναι αξιοσημείωτη η εξελιγμένη τεχνική και η αντοχή των τοιχογραφιών στον χώρο.

Σπήλαιο Λασκώ

Το σπήλαιο Λασκώ είναι ένα από τα πλέον σημαντικά σπήλαια με παλαιολιθικής εποχής τοιχογραφίες, ιδιαίτερα διακρινόμενες όχι μόνο ως προς τον αριθμό τους, αλλά ως προς την αισθητική τους. Αποτελεί μία από τις προϊστορικές τοποθεσίες και ζωγραφισμένα σπήλαια της κοιλάδας του Βεζέρ, που από το 1979 έχουν χαρακτηριστεί ως μνημείο παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς από την UNESCO.

Τα τοιχώματα του Λασκώ είναι καλυμμένα με έγχρωμες εικόνες και χαρακτηριστικά ζώων, τα οποία βρίσκονται σε ύψος που δύσκολα τα φτάνει κανείς. Οι

μελετητές υπολόγισαν ότι το έδαφος του σπηλαίου πριν από 17.000 χρόνια είχε διαφορετική διαμόρφωση και έτσι ο προϊστορικός καλλιτέχνης μπορούσε να φθάνει τα τοιχώματα. Το έδαφος του σπηλαίου βαθμιαία καταβυθιζόταν, με συνέπεια σήμερα να είναι δυσπρόσιτα.

Τα ζώα που απεικονίζονται στις τοιχογραφίες ανήκουν σε διαφορετικά είδη όπως βοοειδή, βίσωνες και άλογα. Παράλληλα υπάρχουν και ορισμένα ίχνη αναπαράστασης ανθρώπων στις εικόνες. Οι αναπαραστάσεις αυτές δεν έχουν ούτε την λεπτομέρεια, ούτε την προσοχή με την οποία δημιουργήθηκαν οι εικόνες των ζώων. Ορισμένα ζώα όπως κάποια άλογα, έχουν πραγματικά εντυπωσιακή αναπαράσταση στις τοιχογραφίες.

Graffiti

Το graffiti τα πρώτα χρόνια, την εποχή του 1966-1971, χρησιμοποιήθηκε από πολιτικούς ακτιβιστές που ήθελαν να δημοσιοποιήσουν τις δηλώσεις τους αλλά και από συμμορίες του δρόμου με σκοπό την διαχώριση των περιοχών τους. Παρ' όλα τα αρχικά κινήματα του graffiti όπως οι cholos του Los Angeles στα μέσα του 1930 και τις υπογραφές του hobo πάνω σε βαγόνια τρένων πριν την εποχή της New York School, δεν ήταν πριν τα τέλη του 1960 αυτό το είδος της γραφής που άρχισε να παίρνει τη σημερινή μορφή του.

Η ιστορία αυτού του υπόγειου κινήματος αρχίζει στην Φιλαδέλφεια, ενώ το bombing μας πάει ακόμα πιο πίσω, στα τέλη του '60 στην Pennsylvania. Είναι ασαφές αν το σκεπτικό των πρώτων writers ήταν για λόγους διαδήλωσης ή τυχαίοι λόγοι που δεν γνωρίζουμε.

Αυτό το γράψιμο άρχισε να φεύγει από τους δρόμους και πήγε στους υπόγειους σιδηρόδρομους και γρήγορα γινόταν ανταγωνιστικό. Σε αυτό το σημείο το γράψιμο αποτελούταν από tags και ο στόχος ήταν να έχουν όσο πιο πολλά γίνεται. Οι writers θα πήγαιναν στις πλατφόρμες και θα «χτυπούσαν» όσο πιο πολλά βαγόνια μπορούσαν. Δεν πέρασε πολύς καιρός όταν συνειδητοποίησαν ότι αν πήγαιναν μέσα στην αυλή των τρένων τότε θα μπορούσαν να χτυπήσουν ακόμα πιο πολλά βαγόνια, και με περισσότερο ρίσκο να τους πιάσουνε. Έτσι η ιδεολογία και η μέθοδος του bombing υλοποιήθηκε και σύντομα καθιερώθηκε.

Στις αρχές με μέσα του 1980 το graffiti άρχισε να τα βρίσκει σκούρα εξαιτίας των writers αλλά και όλης της κοινωνίας που κατέρρεε. Εκείνη την εποχή ξέσπασε η επιδημία του κρακ και της κοκαΐνης και πολλά άτομα πέθαναν εξαιτίας της και κυρίως μέσα στα ghetto. Βγήκαν καινούργιοι νόμοι οι οποίοι απαγόρευαν την πώληση των spray από μεταπωλητές και τα μαγαζιά που θα τα πωλούσαν έπρεπε να τα έχουν κλειδωμένα σε ειδικά ντουλάπια έτσι ώστε να μην κλαπούν. Ακόμα βγήκαν νόμοι περί φυλάκισης και προστίμου για όποιον κάνει γκράφιτι.

Κάπου εκεί ήρθε μια μόδα από άλλα, νέα άτομα που έστειλαν το graffiti ένα βήμα πίσω. Χρησιμοποιούσαν χοντρούς μαρκαδόρους και χαλούσαν τα graffiti. Λόγω της έλλειψης των spray έκαναν μόνο υπογραφές με μαρκαδόρους αλλά αυτές οι υπογραφές ήταν φτωχές καλλιτεχνικά προσπάθειες. Οι καιροί που οι γκραφιτάδες προσπαθούσαν συνεχώς να καλυτερεύουν και να τελειοποιούν τις υπογραφές τους, χάθηκαν.

Στην Ελλάδα πάλι τα πράγματα είναι αλλιώς. Το graffiti δεν αποτελεί έκφραση του περιθωρίου. Μάλιστα επειδή τα spray είναι ακριβά, θεωρείται ακριβό

hobby και πολλοί από τους νεαρούς γκραφιτάδες ανήκουν πλέον στην αστική και μεγαλοαστική τάξη. Οι περισσότεροι ηλικίας 12-30, βγαίνουν σε ομάδες όταν πέσει η νύχτα και στόχο έχουν να κάνουν την πόλη πιο φωτεινή και χαρούμενη. Το graffiti στην Ελλάδα δεν έχει κάποια συγκεκριμένη ταυτότητα, αν και πολλές φορές συνδέεται με την αμφισβήτηση και την ανυπακοή, καθώς και το bombing γίνεται σε απαγορευμένες επιφάνειες.

Οι γκραφιτάδες είναι «οι βάνδαλοι» που καταστρέφουν την αισθητική όψη της πόλης και τα έργα τους είναι «βρομιές» στους τοίχους των κτιρίων. Από την άλλη μεριά το graffiti αναγνωρίζεται πλέον από ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού ως μορφή τέχνης. Εξάλλου όλοι οι δρόμοι έχουν γεμίσει από δημιουργίες καλλιτεχνών του δρόμου. Φαίνεται πως το σωστό είναι κάπου στη μέση, ωστόσο δεν φαίνεται και να πτοούνται ιδιαίτερα οι writers από τις όποιες απαγορεύσεις... το αντίθετο μάλιστα, τους εξιτάρουν και πεισιμώνουν περισσότερο.

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ 3: ΤΑΤΟΥΑΖ

Ιστορία του τατουάζ.

Το τατουάζ (δερματοστιξία ή tattoo) έκανε την εμφάνισή του 7000 χρόνια πριν. Πρωτοεμφανίστηκε στην Πολυνησία και την Ταϊτή. Έχουμε επίσης δείγματα πως ξεκίνησε την εποχή του χαλκού και όπως όλοι ξέρουμε είναι κάτι το οποίο συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Τα πρώτα ευρήματα ανθρώπων με tattoo στην εποχή του χαλκού ήρθαν στο φως το 1991. Τότε, ανακαλύφθηκε ο «ο άνθρωπος πάγος», του οποίου το σώμα βρέθηκε κατεψυγμένο σε ένα βουνό μεταξύ Αυστρίας και Ιταλίας, στην κοιλάδα otz των Άλπεων από την οποία πήρε και το όνομά του, “otz”.

Το δέρμα του έφερε 57 τατουάζ (έχουν διακριθεί τελείες και πολλές ευθείες γραμμές καθώς και ένας σταυρός σε μέρη του σώματος όπως στη σπονδυλική στήλη, στο αριστερό γόνατο, στους αστραγάλους κλπ.) Τα μέρη του σώματος πάνω στα οποία είχαν γίνει τα τατουάζ άφησαν να εννοηθεί πως γίνονταν για θεραπευτικούς κυρίως λόγους.

Κάποια χρόνια πριν, το 1948, στα ψηλά βουνά του Αλτάι της δυτικής και νότιας Σιβηρίας βρέθηκαν μούμιες, που χρονολογούνται πριν από περίπου 2.400 χρόνια. Είχαν τατουάζ στα σώματά τους τα οποία μάλλον αντιπροσώπευαν μία ποικιλία ζώων. Έχουμε όμως κι άλλα ευρήματα. Σώματα αντρών Σκυθών ανακαλύφθηκαν διατηρημένα σε πάγο στη Σιβηρία, των οποίων τα άκρα και ο κορμός καλύπτονταν από περίτεχνο τατουάζ μυθικών ζώων και από μυθικά πλάσματα στους ώμους, τους καρπούς και τα δάχτυλά τους.

Επίσης στην κεντρική Αμερική, βρέθηκε πως υπήρχαν φυλές όπως οι Αζτέκοι και οι Ίνκας, που έκαναν τατουάζ γύρω στο 1100 π.Χ. Οι φυλές των Haida, των Mohikan αλλά και των Cree έκαναν τατουάζ το οποίο συμβόλιζε την κοινωνική τους θέση, την ενηλικίωση και τα κατορθώματά τους στη μάχη γι' αυτό και τα σχέδια τους ήταν περίτεχνα και κάπως άγρια.

Στην άνω Ανατολή, οι Ιάπωνες, ανεπτυγμένοι και έξυπνοι καθώς ήταν, έδωσαν μια άλλη διάσταση στο φαινόμενο tattoo. Ανέπτυξαν και εξέλιξαν τα παραδοσιακά τους εργαλεία όπως και την ποιότητα των μελανιών τους και δημιούργησαν εκτός από το μαύρο και αλλά χρώματα φιλικά προς το ανθρώπινο δέρμα. Έτσι τα tattoo που έκαναν έγιναν καλλιτεχνήματα.

Η τέχνη του τατουάζ όμως προχώρησε λίγο παραπέρα και πέρασε και σε άλλα μέρη όπως η Αίγυπτος στην οποία βρέθηκε και εκεί μία θηλυκή μούμια η οποία είχε διάφορες γραμμές και τελείες τατουάζ στο σώμα της. Εκτιμήθηκε λοιπόν πως το τατουάζ γινόταν μόνο για τις γυναίκες. Αργότερα το tattoo ήταν χαρακτηριστικό μελών μυστικών κοινωνιών. Ο στιγματισμός των δούλων και των εγκληματιών που γινόταν κυρίως στο πρόσωπο κατά τα πρώτα χρόνια της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, είναι ιδιαίτερα γνωστός.

Αργότερα απαγορεύτηκε από τον Πάπα στην Ρώμη σαν βαρβαρικό έθιμο.

Τατουάζ στον Ελληνικό χώρο

Τα tattoo όμως πέρασαν και στην Ελλάδα και όσο και αν φανεί περίεργο υπήρχαν από την αρχαιότητα, όπου καλλιεργήθηκε η άποψη ότι τα τατουάζ αντικατοπτρίζουν την κατάσταση του ατόμου και τη θέση του. Αυτό επιβεβαιώνεται από τον Έλληνα συγγραφέα Ηρόδοτο (450 π.Χ.), ο οποίος είχε αναφέρει το εξής: «το μεν έστιχθαι ευγενές κέκριται, το δε άστικτον αγενές!» που σημαίνει ότι όσο πιο εστιγμένο ήταν το σώμα του ανδρός τόσο πιο ευγενής και σπουδαίος λογιζόταν ενώ ένα σώμα άστικτο φανέρωνε αγένεια και κατώτερη κοινωνική τάξη!

Στον Πλάτωνα και στον Αριστοφάνη γίνονται επίσης αναφορές για τατουάζ.

Θεωρείται πως οι αρχαίες Έλληνιδες έκαναν tattoo για καλλωπιστικούς λόγους!

Η εξέλιξή του

Ο Samuel O Reilli το 1891, έδωσε ώθηση στην τέχνη αυτή σε όλο τον δυτικό κόσμο και ιδιαίτερα στις ΗΠΑ επινοώντας το πρώτο μηχάνημα.

Το 1950, αναπτύχθηκε ιδιαίτερος αυτή η τέχνη και η μόδα των χίπης την δεκαετία του 60 και αρχές του 70, έδωσε μεγάλη ώθηση στα τατουάζ και γενικότερα τον στιγματισμό του σώματος. Διάσημοι από το χώρο του αθλητισμού της τέχνης, της μόδας και του αθλητισμού το «νομιμοποίησαν» στην ουσία, δεν ήταν πια κάτι μυστικό που έκαναν μόνο οι λαοί σε παραδοσιακό επίπεδο.

Τατουάζ και σημασία για τον άνθρωπο

Οι λόγοι για την χρήση του tattoo, ποικίλανε από λαό σε λαό.

Χρησιμοποιούταν σε γιορτές και για θρησκευτικούς σκοπούς(Π.χ. στην Ινδία το tattoo συνδεόταν άμεσα με τις ιεροτελεστίες). Οι γυναίκες, σε πολλές αρχαίες φυλές έκαναν tattoo στο πρόσωπο ως ένδειξη ένταξής τους στην ζωή των ενηλίκων γυναικών. Το tattoo γινόταν επίσης για πολεμικούς λόγους και για να δείχνουν οι λαοί ή και το κάθε άτομο ξεχωριστά ένα είδος δύναμης και επιβλητικότητας απέναντι στους άλλους.

Πλέον το tattoo δεν είναι απλά μια μόδα, ανεξάρτητα με το αν αυτό λέγεται πλέον από όλους. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μια φιλοσοφία, αφού ο κάθε ένας από εμάς μπορεί να αποτυπώσει και έτσι να εκφράσει αυτό που νιώθει ή έχει σημασία για αυτόν. Μπορεί να εκφραστεί πάνω στο σώμα του και να απεικονίσει αυτό το οποίο πρεσβεύει, οτιδήποτε κι αν είναι αυτό ή κάτι που έχει γίνει ο δικός του στόχος ζωής.

Ποια είναι η σχέση του τατουάζ με την αρχαία τοιχογραφία;

Η αρχαία τοιχογραφία, όπως διασώζονται ψήγματα της από την ενιαία έκφραση και υπόστασή της, αποτελεί μορφή συγγενική και συνδεδεμένη, τόσο στην

τεχνοτροπία της δημιουργίας, όσο στην αφανή σύλληψη και τελική διαμόρφωση της ιδέας του καλλιτέχνη.

Η αρχαία τοιχογραφία, καθώς καταλαμβάνει σημαντική έκταση στην έρευνα και εξερεύνηση του αρχαίου κόσμου, τείνει, όχι μονάχα να υποδεικνύει στον σύγχρονο άνθρωπο την άμεση, ζωτική επαφή του τωρινού και του αρχαϊκού, αλλά και αναδιαμορφώνει την υλική διάρθρωση της αρχαίας ζωής, μέσω της αέναης αλληλεπίδρασης και επιρροής της τέχνης με την μετέπειτα ροή των ετών. Έτσι, η τοιχογραφία συντέλεσε στην ουσιαστική και πολυμορφική κατανόηση της αρχαίας πολιτιστικής πορείας. Εντούτοις, η αρχαία τοιχογραφία, εκτός από την βαρύνουσα θέση που καταλαμβάνει στην αρχαιολογική δράση, εκφράζει την ιστορική απαρχή μια καλλιτεχνικής μορφής έκφρασης και απεικόνισης, η οποία εκτείνει τις ρίζες της έως τα σύγχρονα έτη με την μορφή του τατουάζ. Τούτες οι φαινομενικά αποκλίνουσες υπάρξεις συναντιούνται με την εξάπλωση του τατουάζ, που «δανείζεται» θεμελιώδη στοιχεία μορφολογικά και διαδικαστικά από την εκπόνηση μια τοιχογραφίας στις απαρχές της γέννησης του πολιτισμού. Μέσω αυτής της οδού, το τατουάζ λαμβάνει την τεχνοτροπία της τοιχογραφίας και μετουσιώνει φιγούρες, πρόσωπα, κινήσεις και σχέδια σε καλλιτεχνική δημιουργία, που αντανακλά την πνευματική δραστηριοποίηση του ατόμου με γνώμονα το ανθρώπινο σώμα, όπως η τοιχογραφία τον τοίχο ανακτόρων ή σπηλαίων. Έτσι, αυτή η θέσπιση ειδικώς νοηματοδοτημένου χώρου σχεδιασμού καθορίζει την κλίμακα και μέγεθος έκτασης, τόσο του τατουάζ, όσο αυτού του στοιχείου της δημιουργίας που κινητοποιεί αυτή την μορφή σχεδιασμού. Συνεπώς, η τρισδιάστατη αυτή απεικόνιση εκτονώνει τόσο την τεχνική υπόσταση της αρχαίας τοιχογραφίας, όσο την νοηματοδότηση των εικόνων σε μια ενιαία επιφάνεια, γνώρισμα που υπαγορεύει το βεληνεκές του έργου, με στόχο την εξωτερίκευση ιδεών, συναισθημάτων και μορφών έμπνευσης του ατόμου.

Πηγές

-Γουτεμβέργιος--

><http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CE%BF%CF%85%CF%84%CE%B5%CE%BC%CE%B2%CE%AD%CF%81%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%82>

-Τοιχογραφίες--><http://www.nomika-epilekta.gr/strepsodikopanoyrgia/dokimia/i-texniki-tis-toixografias-ston-mesogeiaiko-xoro>

-Σπήλαιο Λασκώ--><http://aksioperi erga.blogspot.gr/2011/04/h.html>

--><http://www.3lykeiokavalas.gr/culture/item/212-%CF%83%CF%80%CE%AE%CE%BB%CE%B1%CE%B9%CE%BF-%CE%BB%CE%B1%CF%83%CE%BA%CF%8E>

<http://www.3lykeiokavalas.gr/culture/item/212-%CF%83%CF%80%CE%AE%CE%BB%CE%B1%CE%B9%CE%BF-%CE%BB%CE%B1%CF%83%CE%BA%CF%8E>

-Graffiti--><http://www.thesstoday.gr/arthra/afieromata/44-hommages/13607-grafiti.html>

-Τατουάζ--><http://www.ourvoice.gr/index.php/news-room-2/istoria/item/40-istoria-tou-tatouaz>

--><http://www.beautyview.gr/index.php/el/2013-03-20-15-07-25/item/578-%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%B4%CF%81%CE%BF%CE%BC%CE%AE-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%85%CE%AC%CE%B6>

<http://www.beautyview.gr/index.php/el/2013-03-20-15-07-25/item/578-%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%B4%CF%81%CE%BF%CE%BC%CE%AE-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%85%CE%AC%CE%B6>

<http://www.beautyview.gr/index.php/el/2013-03-20-15-07-25/item/578-%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%B4%CF%81%CE%BF%CE%BC%CE%AE-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%85%CE%AC%CE%B6>

--><http://artmag.gr/art-history/art-history/item/4326-art-tattoo>